

Om even bij stil te staan

In de vastentijd zingen we het onderstaande inhoudsrijke vastenlied van Henk Jongerius. De tekst spreekt voor zich voor wie hem wil verstaan.

God roept de mens op weg te gaan, zijn leven is een reis:

‘Verlaat wat gij bezit en ga
naar ’t land dat Ik u wijs’.

Het volk van God was veertig jaar – een mensenleven lang –
op weg naar het beloofde land, het land van Kanaan.

‘De mens leeft niet van brood alleen’ zo hebben zij geleerd,
en ‘niet beproeven zult gij Hem
die het heelal beheert’.

Vereren moet gij slechts de Naam des Heren: Hij die is
de wolk die voor u uit zal gaan, licht in de duisternis.

Heer, geef ons moed en doe ons gaan uw weg door de woestijn
en laat uw Zoon een laaiend vuur,
de nieuwe Mozes zijn.

Gezegend zijt Gij Eeuwige;

Die ons het leven geeft;

Stem die al voor de eerste mens Belofte bent geweest.

Henk Jongerius